

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Apparatus Doctrinae Sacrae**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

§. 5. De Exercitio Amoris in Deum, & perfectæ Contritionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38464

„ aeternae hanc repositam in Dei misericordia & meritis
„ Salvatoris nostri Jesu Christi? Respondet æger. In
„ te Domine speravi non confundar in aeternum.

„ Die ergo cum Jobo c. 19. Scio quia Redemptor
„ meus vivit, & in novissimo die de terra resurrecturus
„ sum, & in carne mea videbo Deum Salvatorem me-
„ um: quem visurus sum, & oculi mei conspiciuntur sunt &
„ non alius. Reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Debes igitur scire nulla esse peccata tam multa aut ma-
gna quæ remitti non possint per infinita Christi merita,
quæ per Sacramenta, aut sinceram cordis Contritio-
nem nobis applicantur. Exemplum habes in S. Mag-
dalena, quæ quamvis esset magna in civitate peccatrix,
postquam serio ad Christum conversa est, & de pecca-
tis doluit, dixit ei Dominus: *Remittuntur ei peccata
multa, quia dilexit multum.* Et Latro, qui tantum
in Cruce ultimâ vitæ horâ cum fiducia dixit, Domine
memento mei cum veneris in regnum tuum: statim à
Christo audit: *Amen dico tibi, hodie mecum eris in
Paradiso.*

Respice Christum in Cruce expansis brachiis para-
tum te ad suum complexum & gratiam admittere, mo-
dò tu velis totâ cordis fiducia ad illum recurrere. Au-
di illum ultrò invitantem: *Venite ad me omnes qui la-
boratis & onerati estis, & ego reficiam vos.*

Cogita Deum, Patrem esse benignissimum, qui non
vult mortem peccatoris, sed magis ut convertatur &
vivat. Ipse te creavit, ipse te ad Ecclesiam vocavit,
ipse te per Filium suum unigenitum redemit. Accur-
re igitur ad ipsius sinum tanquam creatura ad Creato-
rem, servus ad Dominum, redemptus ad Redempto-
rem, filius ad parentem. Ipse est qui filium etiam *Pro-
digum* post multa flagitia ad se reducem cum gaudio re-
cepit. Tu tantum die corde contrito. *Pater peccavi
in celum & coram te, & jam non sum dignus vocari
filius tuus.* Et ipse cum lætitia paterna viscera expan-
dit dicens, Gaudere oportet & exultare, quia filius
„ meus hic mortuus erat & revixit, perierat & inventus
„ est. Testatur enim majus esse gaudium in celo su-
„ per uno peccatore penitentiam agente, quam supra
„ nonaginta novem justis, qui non indigent peni-
„ tentiâ.

Postquam Sacerdos hæc aut alia fiduciæ motiva cum
affectu exposuit, suggeret per intervalla aliquam ex se-
quentibus Sententiis identidem ab ægrò ore vel corde
repetendam.

Domine si habes undè me damnare potes, habes
etiam undè potes salvare: misericordia Domini super
omnia opera ejus.

Quomodò pater miseretur filiorum, ita misertus est
Dominus timentibus se.

Domine non timebo mala quoniam tu mecum es.
Pone me Domine juxta te & cujusvis manus pugnet
contra me.

Protektor noster aspice Deus, & respice in faciem
Christi tui.

Ad te Domine levavi animam meam, Deus meus in
te confido non erubescam.

Pater meus & mater mea dereliquerunt me, Domi-
nus autem assumpsit me.

Juxta est Dominus his, qui tribulato sunt corde, &
humiles spiritu salvabit.

Magna est super caelos misericordia tua, & usque ad
nubes veritas tua.

Quis unquam speravit in Domino & confusus est? In

te Domine speravi, non confundar in aeternum. *Hoc
postquam repetito æger, concludere potest Sacerdos hæc
Oratione.*

„ Deus cui proprium est misereri semper & parcere, su-
„ scipe deprecationem nostram, ut nos & omnes famu-
„ los tuos quos delictorum catena constringit, misera-
„ tio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum
„ Dominum nostrum, Amen.

§. IV.

*De exercitio Amoris in Deum & perfectæ
Contritionis.*

Actus hic maximi momenti est, & ad illum æger
aut moribundus omni conatu adjuvandus est: nam
si in susceptione Sacramentorum aliquid fortè obicis
quocumque modo intervenerit, hic actus est, & qui-
dem solus, qui peccatorem reddit salutis suæ absolute
securum. Proinde ad illum primò per idonea motiva
disponendus est, deinde ipse actus pro viribus elici-
endus.

Primò, Considera N. Dei bonitatem, Majestatem,
excellentiâ infinitam super omnes creaturas, quas ipse
solo nutu voluntatis suæ ex nihilo produxit, & infinitâ
benignitate assiduò regit & conservat. Infinitâ ejus
majestati ac bonitati debetur à te, & ab omnibus, amor
infinitus. O utinam possimus illum rependere! Sed
quia amoris infiniti incapaces sumus, tantum mandat
nobis, ut diligamus ipsum ut Deum & Dominum super
omnes creaturas ex toto corde, & ex tota anima, & ex
totis viribus nostris, sic ut pro nulla re hujus miseræ vitæ
velimus ipsum offendere, aut ab illo separari. Nonne
N. hoc tibi æquum & justum videtur? Quid enim ju-
stius quàm ut Deum, & Creatorem, & Dominum, qui
omnibus creaturis infinitè dignior est, super omnes crea-
turas diligamus? Die ergo tandem.

„ Diligo te, Deus meus, diligo te ex toto corde meo,
ex tota mente mea, & totis viribus meis super omnes
res hujus mundi; & utinam amplius & amplius diligerem.
„ Et utinam ab amore tuo nunquam peccando recessis-
„ sem: certè cum gratia tua nunquam amplius rece-
„ dam.

Considera secundò, Quare in hoc mundo creaturas
aliquas magno amore complectimur? Nempe, propter
aliquam pulchritudinem quam in illis videmus, vel dul-
cedinem quam in illis sentimus, vel benignitatem quam
in illis experimur. Illa ipsa pulchritudo, dulcedo, be-
nignitas, est in Deo infinites major & perfectior, à quo
omnis pulchritudo, & amabilitas creaturarum, sicut te-
nuis radius à Sole, & rivus exiguus ab Oceano, descen-
dit. Si igitur in creaturis tenues umbras & rivos divinæ
bonitatis adamamus, quanto magis ipsum omnium boni
fontem & originem diligere debemus.

„ O quam serò te cognovi pulchritudo æterna, quam
„ serò te amavi bonitas infinita! Nunc certè super omnia
„ te unum amo, & amare desidero in aeternum.

„ Deus meus & omnia! Quid mihi est in celo, & à
„ te quid volui super terram, Deus cordis mei & pars mea
„ Deus in aeternum.

Considera tertio, Beneficiorum à Deo acceptorum
magnitudinem ac multitudinem, ex mera ac gratuita
Dei benignitate. Creavit te ad imaginem & similitu-
dinem suam ex innumeris hominibus quos tuo loco
creare potuisset. Corpus tibi dedit præ multis aliis in-
tegrum & sanum, non claudum, aut cæcum, aut in-
forme &c. Animam tibi donavit immortalem, rationis
cupa-

capacem, & multis naturæ & gratiæ donis præditam. Et quem in finem sic te creavit? Ut post hanc vitam cum ipso Deo felicitatis & gloriæ æternæ particeps efficiaris, quo nullus majus donum excogitari potest. Si ergo diligis parentem, qui tantum corpus tuum genuit, & paucorum tantum annorum hæreditatem tibi comparavit, quantum majori dilectione & affectu debes Deo adherere, qui non tantum corpus, sed etiam animam immortalam, & hæreditatem æternam tibi in cælis præparavit.

O Creator mi, ô Pater æternæ, diligo Te super omnem mundi dilectionem, non tantum quia ego hæc à te bona accepi, sed quia in te ipso tam bonus es, tam pius, tam benignus, ut me indignum tot tuis donis ac bonis prævenire dignatus fueris. Et interim ego in te peccando fui tam ingratus, quando tu erga me fui, sicut tuam gratiosus.

Confidera quartò, Postquam Dei dona, & spem salutis æternæ peccato perdidisti, quomodo per Filii sui mortem, Passionem, ac Sanguinem te à suppliciis æternis redemit. Quomodo iterum, iterumque relabentem ab inferni pænis toties conservavit, in quibus hoc momento arderes, nisi Deus erga te divinæ justitiæ rigorem continuisset.

Sic ergo Deus dilexit mundum ut Filium unigenitum daret: sic dilexit hanc animam meam, ut per ejus Sanguinem me à morte æternæ conservaret. Quid ego retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Suscipe saltem cor meum, & animam meam, & amorem meum & vitam meam: ut amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori in ligno Crucis.

Confidera quintò, Immenfam ac perpetuam Dei ac Salvatoris tui in te Charitatem, in eo quod velit in Sacramento Eucharistiæ nobiscum assiduò permanere, & seipsum nobis in cibum & alimentum præbere, dicens, *Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem in me manet & ego in eo.* Et, *Qui manducat hunc panem vivet in æternum.* Quænam mater adeò tenerè diligit filium suum ut illi carnem & sanguinem suum in alimentum præbeat? Christi verò in nos amor omnium hominum amorem adeò superat, ut satis illi non fuerit morte sua nos redimere, sed etiam voluerit carnem, & sanguinem, & animam, & divinitatem suam nobis in escam, in solatium, in vitæ æternæ pretium relinquere.

Dic ergo cum S. Augustino. O anima mea, si pigeat amare, non pigeat te saltem redamare Deum & Salvatorem tuum, tali amore te prævenientem. O amor mi! Si deliciae tuæ sunt esse cum filiis hominum, quomodo non erunt deliciae meæ esse tecum.

Diligam ergo te fortitudo mea, Dominus firmiter mentum meum, & refugium meum, & liberator meus, & amor meus in æternum.

Confidera sextò, Ingentia beneficia quæ Deus præ multis aliis ex speciali amore tibi in particulari concessit.

Primò, Vocavit te ad veram Ecclesiam, & Fidem sine qua nulla est salvatio, idque peculiari favore & auxilio, teste Christo Joan. 6. *Nemo potest venire ad me, nisi Pater meus traxerit illum.* Cogita quàm multa hominum millia in sua infidelitate & hæresi æternum pereant, quos si Deus tuo loco ad suam Ecclesiam ita vocasset, fortè multo ardentius illum coluissent & amassent. Cogita quid de te factum fuisset, si Deus permi-

sisset te nasci ex parentibus hæreticis, aut educari inter amicos aut cognatos hæresi infectos, qui te in errorem & damnationem abduxissent.

Secundò, quomodo divina providentia non permisit ut sine Baptismo in utero matris extinctus fuisses, ut multi alii.

Tertiò, Quod ab infantia nactus fueris Magistros probos & Catholicos, qui te in timore Dei, & amore virtutis continuerunt, ne inter homines seclerosos & perditos vitam duceres.

Quartò, Quod tibi præ multis aliis præbueris usum frequentem Sacramentorum, à subitanea morte, & à damnatione æterna conservaveris, ut possis in gremio Ecclesiæ mori, Sacerdotis absolutionem obtinere, in perfectò Dei amore & gratia vitam terminare, & ad salutem æternam cum Christo & Sanctis in celo pervenire. Verè potes ex animo cum Propheta dicere:

Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi. Quomodo non diligam illum super omnia, qui quodammodò super omnes me dilexit?

O mi Deus desidero te amare super omnia, sicut te diligunt Angeli in cælo, sicut te diligunt Apostoli & Martyres, & sicut te dilexit sanctissima Virgo Deipara, cum qua ex toto corde & affectu dico: Magnificæ anima mea Dominum, & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Et ut possim quantum in me est amorem amore compensare.

Suscipe Domine universam libertatem meam, accipe memoriam, intellectum, & voluntatem meam. Quidquid habeo ac possideo mihi largitus es, id totum tibi restituo, ac tuæ voluntati trado gubernandum. Amorem tuum cum gratia tua mihi dones, & divitum sum satis, nec aliquid ultra posco in rebus creatis.

Quando advertet Confessarius poenitentem suum his motivis excitatum, & ad Dei amorem inflammatum esse, dum ferrum candet, poterit primò cum illo recitare aliquos actus Charitatis & Contritionis infra exprimendos, ut ad Confessionem generalem, aut particularem, aut ad alia Sacramenta disponatur.

Secundò, Suadere ut ex Dei amore ignoscat omnibus, qui ipsum offenderunt.

Tertiò, Hortari ut ab omnibus veniam postulet, quos dicto, aut facto offendit.

Quartò, Ut morbi molestias, aut mortem ex Dei amore libenter suscipiat.

Quintò, Ut promittat præstare debita, aut alia, quæ judicat ad ægri salutem necessaria.

Sextò, Ut proponat, si Deus vitam ulteriorem deriderit, optimo pietatis exemplo aliis præluere.

§. VI.

Actus varii Contritionis & Amoris Dei super omnia.

I.

O Magne Deus! Te amo super omnia, te diligo ex toto corde, ex tota anima, & ex omnibus viribus meis. O quam doleo quod à sanctissima voluntate tua cogitatione, verbo, vel opere unquam peccando recesserim. Nunc ego firmissimè propono omnia mandata tua implere omniaque, te aspirante, peccata vitare. Et quare? Non alià causà, quam ob immensam perfectionem, incomprehensam potentiam, altissimam sapientiam, infinitam bonitatem tuam, sine

Arisde
KinTheo
logiaD. IV
2. 8